

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 573

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 31 iulie 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 293 din 22 mai 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 124 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	2-4
Decizia nr. 363 din 25 iunie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 alin. (6) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.....	4-7
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
620. — Hotărâre privind prorogarea termenului de intrare în vigoare a Hotărârii Guvernului nr. 495/2014 pentru instituirea unei scheme de ajutor de stat privind exceptarea unor categorii de consumatori finali de la aplicarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie.....	7

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 293**

din 22 mai 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 124 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 124 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de instanță din oficiu în Dosarul nr. 10.115/101/2013 al Tribunalului Mehedinți — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 48D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, întrucât, prin Hotărârea din 18 aprilie 2013, pronunțată în Cauza C-565/11 — *Mariana Irimie împotriva Administrației Finanțelor Publice Sibiu, Administrației Fondului pentru Mediu — România*, Curtea de Justiție a Uniunii Europene nu a statuat asupra nivelului dobânzii fiscale, ci asupra efectivității acesteia. De altfel, în susținerea excepției se realizează o comparație între nivelul dobânzilor fiscale și cele stabilite prin Ordonanța Guvernului nr. 13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar, or, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, examinarea constituționalității unui text legal are în vedere compatibilitatea acestuia cu prevederile constituționale, iar nu compararea mai multor dispoziții legale între ele și raportarea la principii sau dispoziții din Constituție.

CURTEA,

4. Prin Încheierea din 20 decembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 10.115/101/2013, **Tribunalul Mehedinți — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 124 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, excepție ridicată de instanță din oficiu într-o cauză având ca obiect pretenții, respectiv o cerere prin care se solicită restituirea dobânzii aferente taxei pe poluare — de la data plății și până la data restituirii.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile art. 124 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

contravin art. 16 din Constituție, potrivit căruia „*cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări. Nimeni nu este mai presus de lege.*” Neconstituționalitatea acestor dispoziții trebuie privită prin prisma jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene, respectiv prin aceea că „*dreptul Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că se opune unui regim național care limitează dobânzile acordate cu ocazia restituirii unei taxe, doar la acelea care s-ar cuveni după momentul formulării cererii de restituire a taxei*” [Hotărârea din 18 aprilie 2013, pronunțată în Cauza C-565/11 — *Mariana Irimie împotriva Administrației Finanțelor Publice Sibiu, Administrației Fondului pentru Mediu — România*].

6. În acest sens arată că, dacă un contribuabil a achitat o sumă de bani cu titlu de taxă pe poluare, taxă care s-a dovedit ulterior nedatorată, se naște un drept al contribuabilului de a obține dobânda legală aferentă sumei plătite. Însă, a pretinde quantumul dobânzii fiscale prevăzute de art. 124 alin. (2) din Codul de procedură fiscală înseamnă a fi contrar prevederilor art. 16 din Constituție, deoarece s-ar ajunge ca un contribuabil să beneficieze de un quantum al dobânzii mult mai mare decât prejudiciul pe care l-ar fi încercat dacă banii de care a fost lipsit i-ar fi achitat unei persoane fizice sau juridice, alta decât statul.

7. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale. În acest sens arată că, în ceea ce privește critica raportată la art. 16 din Constituție, normele legale criticate nu conțin în sine o reglementare care să creeze o inegalitate pe criterii de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială, acestea aplicându-se fără nicio discriminare tuturor persoanelor care intră sub incidența acestor norme. De asemenea, apreciază că stabilirea de către legiuitor a nivelului dobânzii la 0,04% pentru fiecare zi de întârziere nu are relevanță constituțională, rațiunea pentru care au fost instituite aceste dobânzi de întârziere a fost aceea de a obliga debitorii obligațiilor fiscale să își execute într-un tot și până la termenul scadent obligațiile pe care le au în raporturile de natură fiscală. Totodată, arată că autoarea excepției de neconstituționalitate nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci deduce contrarietatea textului de lege criticat cu Legea fundamentală prin comparația dintre două texte din Codul de procedură fiscală.

9. De altfel, Avocatul Poporului menționează că, referitor la interpretarea dispozițiilor legale în baza cărora se calculează dobânzile aferente sumelor încasate și restituite de administrațiile finanțelor publice din țară cu titlu de taxă de poluare, taxă de primă înmatriculare și taxă pentru emisiile poluante, a promovat un recurs în interesul legii.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Avocatului Poporului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 124 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins: „(2) Nivelul dobânzii este cel prevăzut la art. 120 alin. (7) și se suportă din același buget din care se restituie ori se rambursează, după caz, sumele solicitate de plătitori.”

13. Articolul 120 alin. (7), la care face trimitere art. 124 alin. (2), prevede că „(7) Nivelul dobânzii este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”. Ulterior, prin art. III, pct. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 28 februarie 2014, aceste prevederi au fost modificate astfel: „(7) Nivelul dobânzii este de 0,03% pentru fiecare zi de întârziere.”

14. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, aceste texte de lege contravin prevederilor constituționale ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, pentru motivele ce se vor arăta în continuare.

16. Prevederilor art. 124 din Codul de procedură fiscală, astfel cum reiese din denumirea marginală, au în vedere **dobânzile în cazul sumelor de restituit sau de rambursat de la buget**, iar nivelul dobânzii este cel prevăzut la art. 120 alin. (7) [respectiv de 0,03% pentru fiecare zi de întârziere] și se suportă din același buget din care se restituie ori se rambursează, după caz, sumele solicitate de plătitori. Dobânzile reprezintă „echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv” [art. 120 alin. (1) din Codul de procedură fiscală].

17. Nemulțumirea autoarei excepției de neconstituționalitate pornește de la faptul că în interpretarea și aplicarea acestor prevederi intervine jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene [Hotărârea din 18 aprilie 2013, pronunțată în Cauza C-565/11 — *Mariana Irimie împotriva Administrației Finanțelor Publice Sibiu, Administrației Fondului pentru Mediu — România*], care, integrată în dreptul intern, respectiv în situația aplicării normelor legale referitoare la dobânzile în cazul sumelor de restituit sau de rambursat de la buget, duce la o presupusă discriminare. Astfel, „se naște un drept al contribuabilului de a obține dobânda legală aferentă sumei plătite”, situație în care „se ajunge ca un contribuabil să beneficieze de un quantum al dobânzii mult mai mare decât prejudiciul pe care l-ar fi încercat dacă banii de care a fost lipsit i-ar fi achitat unei persoane fizice sau juridice, alta decât statul.” Ca atare, autoarea excepției de neconstituționalitate face o comparație între nivelul dobânzilor stabilit prin dispozițiile Codului de procedură fiscală, criticate în cauză [art. 124 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003],

și nivelul dobânzilor prevăzut de normele generale, spre exemplu în materie civilă.

18. Raportat strict la critica de neconstituționalitate, Curtea reține că examinarea constituționalității unor prevederi legale are în vedere compatibilitatea acestora cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, și nu compararea unor prevederi legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției. Procedându-se altfel s-ar ajunge, inevitabil, la concluzia că, deși fiecare dintre dispozițiile legale este constituțională, numai coexistența lor ar pune în discuție constituționalitatea uneia dintre ele. În acest sens este și jurisprudența constantă a Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 44 din 12 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 din 10 iunie 2013.

19. De altfel, dispozițiile art. 16 din Constituție se referă la egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor, sens în care este Decizia nr. 238 din 10 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 500 din 14 iunie 2005.

20. Încălcarea principiului egalității s-ar putea pune în discuție numai dacă reglementarea unei astfel de măsuri ar crea discriminări între cetățeni, potrivit criteriilor stabilite de legiuitorul constituant, or nivelul dobânzilor în cazul sumelor de restituit sau de rambursat de la buget sau al celor prevăzute de normele generale în materie nu se regăsește printre criteriile prevăzute de dispozițiile referitoare la egalitatea între cetățeni sau printre drepturile fundamentale.

21. Prin Hotărârea din 18 aprilie 2013, pronunțată în Cauza C-565/11 — *Mariana Irimie împotriva Administrației Finanțelor Publice Sibiu, Administrației Fondului pentru Mediu — România* s-a reținut că „dreptul Uniunii trebuie interpretat în sensul că, în cazul percepției de către un stat membru a unei taxe incompatibile cu dreptul Uniunii, în speță articolul 110 TFUE, acest stat este obligat să restituie cuantumul acestei taxe și să plătească dobânzile aferente cuantumului acesteia începând de la data plății sale de către contribuabil”.

22. Având în vedere prevederile art. 148 alin. (2) din Constituție — care consacră principiul priorității de aplicare a prevederilor tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și a celorlalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare, problemele înveredate de autoarea excepției de neconstituționalitate privesc aspecte ce țin de aplicarea legii, ceea ce nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, ci a instanțelor judecătorești.

23. Totodată, în temeiul prevederilor art. 61 din Constituție, „Parlamentul este [...] unica autoritate legiuitoare a țării”, coroborate cu cele ale art. 148 alin. (4) potrivit cărora „Parlamentul, Președintele României, Guvernul și autoritatea judecătorească garantează aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul aderării și din prevederile alineatului (2)”, astfel încât modificarea, completarea ori abrogarea normelor juridice constituie atribuții exclusive ale legiuitorului.

24. Legiuitorul ordinar poate să stabilească politica fiscală pe care o consideră necesară, beneficiind de o marjă de apreciere în acest domeniu, respectiv pentru a se pronunța atât asupra existenței unei probleme de interes public care necesită un act normativ, cât și asupra alegerii modalităților de aplicare a acestuia, care să facă „posibilă menținerea unui echilibru între interesele aflate în joc” astfel cum prevede jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (Hotărârea din 4 septembrie 2012, pronunțată în Cauza *Dumitru Daniel Dumitru și alții împotriva României*, paragraful 41 și 49).

25. Totodată, potrivit art. XV alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014, plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect restituirea taxei pe poluare pentru autovehicule și a taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, dobânzile calculate până la data plății integrale și cheltuielile de judecată, precum și alte sume stabilite de instanțele judecătorești, devenite executorii până la data de 31 decembrie 2015, se va realiza pe parcursul a 5 ani calendaristici, prin plata în fiecare an a 20% din valoarea

acestora. De asemenea, cererile de restituire se soluționează, conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 45 de zile de la înregistrare, iar plata tranșelor anuale se efectuează conform graficului stabilit de Administrația Fondului pentru Mediu. Sumele se actualizează cu indicele prețurilor de consum comunicat de Institutul Național de Statistică [art. XV alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014].

26. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată, din oficiu, de Tribunalul Mehedinți — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 10.115/101/2013 al acestei instanțe și constată că dispozițiile art. 124 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Mehedinți — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 22 mai 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Ionita Cochintu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 363

din 25 iunie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 alin. (6) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionita Cochintu	— magistrat-asistent

(număr în format vechi 2.449/2013) al Curții de Apel București — Secția a V-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 124D/2014.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 24 iunie 2014, în prezența reprezentantului Ministerului Public, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, în temeiul prevederilor art. 57 și ale art. 58 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea a dispus amânarea pronunțării pentru data de 25 iunie 2014, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

Cu participarea, în ședința publică din 24 iunie 2014, a reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 alin. (6) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Direcția Generală a Finanțelor Publice Ialomița — Administrația Finanțelor Publice Slobozia în Dosarul nr. 2.893/98/2012/a1

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 28 ianuarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 2.893/98/2012/a1 (număr în format vechi 2.449/2013), **Curtea de Apel București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 alin. (6) din**

Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Direcția Generală a Finanțelor Publice Ialomița — Administrația Finanțelor Publice Slobozia într-o cauză întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 85/2006.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile criticate sunt neconstituționale, întrucât exercitarea căii de atac împotriva hotărârii judecătorului-sindic prin care s-a respins acțiunea în răspundere patrimonială, întemeiată pe dispozițiile art. 138 din Legea nr. 85/2006, este atributul exclusiv al practicianului în insolvență, chiar și în condițiile în care cererea este formulată de creditorul care deține mai mult de 50% din masa credală sau de către președintele comitetului creditorilor ori de către creditorul desemnat de adunarea creditorilor. Astfel, dacă practicianul în insolvență „nu înțelege să formuleze această cale de atac”, deși, potrivit legii, creditorii îi solicită acest fapt, acestora le este îngăduit dreptul constituțional privind accesul liber la justiție, iar exercitarea căii de atac este iluzorie. De asemenea, arată că, în condițiile în care procedura de insolvență este închisă și practicianul în insolvență este descărcat de responsabilități, iar pe rolul instanței se află încă acțiunea de atragere a răspunderii patrimoniale, care se soluționează ulterior în sensul respingerii, creditorii nu mai pot solicita exercitarea căii de atac, dar nici ei înșiși nu o pot utiliza.

5. **Curtea de Apel București — Secția a V-a civilă** opinează în sensul că dispozițiile art. 138 alin. (6) din Legea nr. 85/2006 sunt neconstituționale, fiind contrare art. 16 și art. 21 din Constituție, în măsura în care se interpretează că recurenta, deși a avut calitatea de reclamant în proces în primă instanță, nu este îndreptățită să formuleze recurs împotriva sentinței pronunțate de judecătorul-sindic prin care i-a fost respinsă cererea de atragere a răspunderii. În acest sens arată că, în ceea ce privește garanțiile unui proces echitabil, acestea presupun și dreptul la un tribunal și respectarea principiului egalității armelor, iar accesul la justiție privește nu numai accesul la prima instanță, ci și accesul la toate etapele procesului civil. În susținerea acestora, menționează jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

6. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

7. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

8. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

9. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 138 alin. (6) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins: „(6) În cazul în care s-a pronunțat o hotărâre de respingere a acțiunii introduse în temeiul alin. (1) sau, după caz, alin. (3), administratorul judiciar/lichidatorul care nu intenționează să formuleze apel împotriva acesteia va notifica creditorii asupra intenției sale. În cazul în care adunarea generală sau creditorul care deține mai mult de jumătate din valoarea tuturor creanțelor decide că se impune introducerea apelului, administratorul judiciar trebuie să formuleze calea de atac, potrivit legii.”

10. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție.

11. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, pentru motivele ce se vor arăta în continuare.

12. Asupra prevederilor art. 138 din Legea 85/2006, în ansamblu, Curtea s-a mai pronunțat, în raport cu prevederi constituționale similare, însă dintr-o altă perspectivă, sens în care a pronunțat, spre exemplu, Decizia nr. 1.312 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 907 din 21 decembrie 2011, prin care a constatat că acestea sunt constituționale.

13. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 alin. (6) din Legea nr. 85/2006, astfel cum este formulată în prezenta cauză, Curtea observă că prevederile art. 138 din Legea nr. 85/2006, din care fac parte și dispozițiile criticate, stabilesc în concret natura faptelor păgubitoare pentru societatea comercială debitoare, care pot antrena răspunderea unor persoane din organele sale de conducere dacă au contribuit la ajungerea acesteia în stare de insolvență, iar stabilirea existenței unor asemenea fapte și a măsurii în care ele au contribuit la ajungerea în stare de insolvență a societății comerciale debitoare se face cu respectarea tuturor normelor procedurale aplicabile și în dreptul comun.

14. În procedura de antrenare a răspunderii, titularii acțiunii sunt, potrivit art. 138 alin. (1) din Legea nr. 85/2006, administratorul judiciar și lichidatorul, care acționează în interesul creditorilor, iar în situația în care nu au indicat persoanele culpabile de starea de insolvență a debitorului și/sau au hotărât că nu este cazul să introducă acțiunea, aceasta poate fi introdusă de președintele comitetului creditorilor în urma hotărârii adunării creditorilor ori, dacă nu s-a constituit comitetul creditorilor, de un creditor desemnat de adunarea creditorilor. De asemenea, poate introduce această acțiune, în aceleași condiții, creditorul care deține mai mult de 50% din valoarea creanțelor înscrise la masa credală, în virtutea art. 138 alin. (3) din legea menționată.

15. Potrivit alin. (6) din Legea nr. 85/2006, în cazul în care s-a pronunțat o hotărâre de respingere a acțiunii prin care s-a solicitat antrenarea răspunderii reprezentantului legal al persoanei juridice [introduse în temeiul alin. (1) sau, după caz, alin. (3) ale art. 138 din Legea 85/2006], **administratorul judiciar/lichidatorul care nu intenționează să formuleze apel împotriva acesteia va notifica creditorii** asupra intenției sale. În cazul în care adunarea generală sau creditorul care deține mai mult de jumătate din valoarea tuturor creanțelor decide că se impune introducerea apelului, administratorul judiciar trebuie să formuleze calea de atac, potrivit legii.

16. Critica autoarei prezentei excepții de neconstituționalitate se bazează pe faptul că, deși prevederile art. 138 alin. (6) din Legea nr. 85/2006 stabilesc în sarcina administratorului judiciar utilizarea căilor de atac în ipoteza în care adunarea generală sau creditorul îndreptățit consideră că se impune introducerea apelului, totuși acesta ar putea să nu se achite de această sarcină.

17. Administratorul judiciar este persoana fizică sau juridică, practician în insolvență, autorizat în condițiile legii, desemnat să exercite atribuțiile prevăzute de Legea nr. 85/2006, în principal cele prevăzute la art. 20, în perioada de observație și pe durata procedurii de reorganizare [art. 3 pct. 27 din Legea nr. 85/2006]. Astfel, printre aceste atribuții se regăsește și „*examinarea activității debitorului și întocmirea unui raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la apariția stării de insolvență, cu menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă, și asupra existenței premiselor angajării răspunderii acestora, în condițiile art. 138, precum și asupra posibilității reale de reorganizare efectivă a activității debitorului ori a motivelor care nu permit reorganizarea și supunerea aceluia raport judecătorului-sindic, într-un termen stabilit de acesta, dar care nu va putea depăși 40 de zile de la desemnarea administratorului judiciar*” [art. 20 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 85/2006].

18. Ca atare, critica de neconstituționalitate are în vedere o ipoteză ce ține de un eventual refuz al administratorului judiciar/lichidatorului în cazul în care adunarea generală sau creditorul care deține mai mult de jumătate din valoarea tuturor creanțelor decide că se impune introducerea apelului, iar acesta trebuie să formuleze calea de atac, potrivit legii. Or, textul criticat în cauza de față este imperativ, impunându-se introducerea apelului în situația în care subiecții îndrituiți hotărâsc să solicite utilizarea căilor de atac. În caz contrar, administratorului judiciar sau lichidatorului, se poate antrena răspunderea administrativă, disciplinară și chiar penală, astfel cum este prevăzut de Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței și de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 724 din 13 octombrie 2011.

19. De altfel, dispozițiile art. 22 din Legea nr. 85/2006 prevăd măsurile și sancțiunile pe care judecătorul-sindic le poate aplica administratorului judiciar în cazul în care acesta nu își îndeplinește sau își îndeplinește defectuos ori cu întârziere sarcinile prevăzute de lege sau stabilite de judecătorul-sindic, una dintre aceste măsuri fiind înlocuirea administratorului judiciar de către judecătorul-sindic. Astfel, în orice stadiu al procedurii, judecătorul-sindic, din oficiu sau la cererea comitetului creditorilor, îl poate înlocui pe administratorul judiciar, prin încheiere motivată, pentru motive temeinice.

20. În ceea ce privește problema ridicată de autoarea prezentei excepții de neconstituționalitate referitor la faptul că procedura de insolvență este închisă, iar acțiunea de atragere a răspunderii patrimoniale este nefinalizată, situație în care creditorii nu mai pot solicita exercitarea căii de atac, Curtea observă că aceasta este neîntemeiată.

21. Potrivit dispozițiilor cuprinse în cap. III secțiunea a 8-a din Legea nr. 85/2006, închiderea procedurii de insolvență are loc în următoarele ipoteze:

— în orice stadiu al procedurii judecătorul-sindic va da o sentință de **închidere a procedurii** dacă se constată că nu există bunuri în averea debitorului ori că acestea sunt insuficiente pentru a acoperi cheltuielile administrative și niciun creditor nu se oferă să avanseze sumele corespunzătoare [art. 131 alin. (1)];

— **procedura de reorganizare** prin continuarea activității sau lichidare pe bază de plan va fi închisă, prin sentință, în urma îndeplinirii tuturor obligațiilor de plată asumate în planul confirmat. Dacă o procedură începe ca reorganizare, dar apoi devine faliment, aceasta va fi închisă în conformitate cu dispozițiile alin. (2). [art. 132 alin. (1)];

— **procedura de faliment** va fi închisă atunci când judecătorul-sindic a aprobat raportul final, când toate fondurile sau bunurile din averea debitorului au fost distribuite și când fondurile nereclamate au fost depuse la bancă. În urma unei cereri a lichidatorului, judecătorul-sindic va pronunța o sentință, închizând procedura, iar în cazul persoanelor juridice dispunând și radierea acestora [art. 132 alin. (2)];

— potrivit art. 133, **dacă creanțele au fost complet acoperite prin** distribuirile făcute, judecătorul-sindic va pronunța o sentință de închidere a **procedurii falimentului și de radiere a debitorului** din registrul în care este înmatriculat, astfel:

a) chiar înainte ca bunurile din averea debitorului să fi fost lichidate în întregime, în cazul în care toți asociații persoanei juridice sau persoana fizică, după caz, solicită acest lucru în termen de 30 de zile de la notificarea lichidatorului făcută administratorului special, urmând ca bunurile să treacă în proprietatea indiviză a asociaților/acționarilor, corespunzător cotelor de participare la capitalul social;

b) în toate celelalte cazuri, procedura se închide numai după lichidarea completă a activului, eventualele sume reziduale ultimei distribuiți urmând a fi depuse într-un cont la dispoziția asociaților sau persoanei fizice, după caz.

— **în cazul procedurii deschise** în urma formulării cererii introductive de către debitor, dacă judecătorul-sindic constată, la expirarea termenului pentru înregistrarea cererilor de admitere a creanțelor, că nu s-a depus nicio cerere, va pronunța o sentință de închidere a procedurii și de revocare a hotărârii de deschidere a procedurii [art. 134 alin. (1)];

22. Potrivit art. 135 din Legea nr. 85/2006, sentința de închidere a procedurii va fi notificată de judecătorul-sindic direcției teritoriale a finanțelor publice și oficiului registrului comerțului sau, după caz, registrului societăților agricole unde debitorul este înmatriculat, pentru efectuarea mențiunii. Or, împotriva hotărârii judecătorului-sindic de închidere a procedurii [art. 11 alin. (1) lit. n)] se poate utiliza calea de atac, respectiv apelul, potrivit art. 8 alin. (1) din Legea nr. 85/2006.

23. Întrucât, potrivit dispozițiilor art. 136 din Legea nr. 85/2006, prin închiderea procedurii, judecătorul-sindic, administratorul/lichidatorul și toate persoanele care i-au asistat sunt descărcați de orice îndatoriri sau responsabilități cu privire la procedură, debitor și averea lui, creditorii, titularii de garanții, acționari sau asociați, **toate acțiunile și cererile formulate în temeiul art. 138 din Legea nr. 85/2006 se soluționează înainte de închiderea procedurii.**

24. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Direcția Generală a Finanțelor Publice Ialomița — Administrația Finanțelor Publice Slobozia în Dosarul nr. 2.893/98/2012/a1 (număr în format vechi 2.449/2013) al Curții de Apel București — Secția a V-a civilă și constată că dispozițiile art. 138 alin. (6) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței sunt constituționale în raport de criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a V-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 25 iunie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind prorogarea termenului de intrare în vigoare
a Hotărârii Guvernului nr. 495/2014
pentru instituirea unei scheme de ajutor de stat
privind exceptarea unor categorii de consumatori finali
de la aplicarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea
sistemului de promovare a producerii energiei
din surse regenerabile de energie**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Termenul prevăzut la art. 9 din Hotărârea Guvernului nr. 495/2014 pentru instituirea unei scheme de ajutor de stat privind exceptarea unor categorii de consumatori finali de la aplicarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 500 din 4 iulie 2014, se prorogă până la data de 1 octombrie 2014.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul economiei,
Constantin Niță
p. Ministrul delegat pentru energie,
Borbély Károly,
secretar de stat
Ministrul afacerilor externe,
Titus Corlățean

București, 31 iulie 2014.
Nr. 620.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2014 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.500	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2014 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

